

Dopis od preláta (září 2014)

Mons. Javier Echevarría navrhuje, abychom využili mariánské svátky tohoto měsíce k další přípravě na blahořečení dona Álvara. Prvního následovníka svatého Josemaríi můžeme prosit o přímluvu za ty, kdo trpí v různých částech světa pronásledování kvůli své víře.

10.09.2014

Milovaní, ať mi Ježíš chrání mé dcery
a mé syny!

Zahájili jsme poslední etapu před blahořečením milovaného dona Álvara. Jak dlouhé i jak krátké se mi zdají dny, které zbývají do 27. září! To samé prožíval don Álvaro v týdnech bezprostředně před blahořečením našeho Otce. Tehdy nám napsal slova, která já za těchto okolností přijímám za svá: «Abyste vytěžili užitek z přehojných milostí, které Pán a jeho přesvatá Matka touží vylít do duší (...), připravte se vnitřně velmi dobře, hledejte Boha ve svém srdci a snažte se neustále s ním hovořit, velmi dobře vykonávejte normy, velkoryse oběťte únavu a protivitství, které mohou nastat během přesunů» . Jak víte, tato výzva je zcela aktuální.

Už jsem vám před časem doporučil některé způsoby, které mohou pomoci v duchovní přípravě této události. Nyní se asi každá a každý může v tichu modlitby ptát, jak podpořil přání – proměněná v

konkrétní předsevzetí a v každodenní velkorysý zápas – lépe se připravit k přijetí milostí, které Bůh náš Pán vylije do našich duší. V každém případě stále máme ještě čas ve čtyřech nejbližších týdnech přidat do kroku – zlepšením osobní zbožnosti.

Tato přání se zesílí také díky mariánským svátkům, které v měsíci září budeme slavit, prakticky každý týden jeden. 8. září, svátek Narození Panny Marie, celé svaté, nejmilejšího stvoření v očích Božích, té, která plná milosti od chvíle svého neposkvrněného početí každý den rostla v této plnosti až do svého přijetí do nebe s tělem i duší, tento den nám bude dobrou příležitostí obrátit se s obnovenou důvěrou k přímlově naší Matky s prosbou, aby nás milost jejího Syna od základu očistila od našich ubohostí, i od těch nejnepatrnějších. Proto dbejme pečlivě o svátostnou zpověď a

pomáhejme ostatním lidem přiblížit se k této svátosti milosrdenství a radosti dobře připraveni.

12. září budeme mít další liturgickou připomínku: Jména Panny Marie. Jakou radost do duše nám přináší vyslovovat je. Jestliže je jméno Ježíšovo, jak říká sv. Bernard, «medem v ústech, hudbou v uších, radostí v srdci», něco podobného je možné říci o jméně Mariině. Proto vám doporučuji, abychom v těchto dnech vložili zvláštní snahu do modlitby Zdrávas, Maria, především při růženci. Opakované, ale vždy nové vzývání tohoto sladkého jména vyvoleného Bohem je jako balzám, který zjemňuje protivenství, jako muzika, která těší sluch našeho srdce, pokrm plný chuti pro naše patro.

V půli měsíce, 15. dne, si připomínáme Pannu Marii bolestnou, která *iuxta crucem Iesu*, u

Ježíšova kříže, důvěrně se sjednotila s obětí svého Syna a nás přijala za svoje syny . Co vám k tomu mám říci jiného, než že ke svým modlitbám máme připojit lahodné koření umrtvování? Tak bude snazší znovu Pána *přimět*, aby nám udělil svoje dary. Ne nadarmo si Církev připomíná bolesti naší Paní následující den po Povýšení svatého Kříže; tato naše matka v nás touží podnítit ***velikou oddanost ukřižovanému Kristu apřeněžnou, synovskou oddanost k Panně Marii, Matce Boží a Matce naší, která stojí na nohou, silná, proniknuta bolestí, sama nebo téměř sama u Kříže.***

Děti, přemýšlejte sami, dodával sv. Josemaría. ***Řekněte něco Pánu a řekněte něco jeho Matce: to, co bychom řekli svojí matce, kdybychom ji viděli takto: poníženou, trápenou, jak na ni ničemní lidé upírají zrak. A to vše***

*z lásky ke svému Synu, ukřižovaná⁴
touhou, plná potupení a pokoření .*

Kromě toho, 15. září je výročí zvolení dona Álvara jako prvního nástupce sv. Josemaríi v čele Opus Dei.

Navrhuji vám, abyste se modlili často modlitbu na jeho kartičce s tím, že budete svěřovat pod jeho přímluvu potřeby Církve, Díla, světa, každého člověka. Tváří v tvář smutné

podívané rozděleného světa s národy vzájemně znepřátelenými, s

rodinami rozervanými nesvorností,

je pro nás božský příslib míru a

jednoty ohlašovaný ve Starém

zákoně a potvrzený s takovou silou v

Novém zákoně **příslibem naděje a**

ukazuje budoucnost, kterou pro

nás už nyní chystá Bůh. Nicméně –

říká papež – tento příslib je

neoddělitelně spojen s jedním

příkazem, totiž návratem k Bohu a

poslušností Jeho zákonu z celého

srdce (srov. Dt30,2-3). Božský dar

smíření, jednoty a pokoje se

**neoddělitelně pojí k milosti
obrácení. Jde o transformaci srdce,
která může změnit běh našeho
životu i našich dějin, jednotlivců i
lidu .**

Nakonec 24. září se na některých
místech slaví památka Panny Marie
Milostí, což je mariánský titul velmi
spjatý s historií Díla: před jejím
obrazem se náš Otec modlil při
mnoha příležitostech, obzvláště v
roce 1946 před svojí první cestou do
Říma a zpět. Do jejích rukou vložme
se zvláštní důvěrou za pomoci dona
Álvara duchovní plody blížících se
dní.

Tak jako v dopise minulého měsíce i
nyní vás znovu prosím, abychom
nenechávali osamocené muže a ženy,
kteří trpí nebo jsou pronásledováni
pro svoji víru v různých částech
světa. Nemysleme si, že nemůžeme
nic dělat. Ačkoliv jsme fyzicky
vzdálení, můžeme je podpořit v jejich

těžkostech svojí modlitbou, svojí obětí a pokud možno i materiálními službami, především věností zaměřenou na naše křesťanské povinnosti. Sv. Josemaría napsal, že ***naše apoštolská práce přispěje k míru, ke spolupráci lidí mezi sebou, ke spravedlnosti, pomůže předejít válce, předejít izolovanosti, předejít národnímu sobectví i sobectvím osobním: protože si všichni uvědomí, že tvoří součást celé velké lidské rodiny, která je z Boží vůle zaměřena k dokonalosti*** .

Všechny války představují pro lidstvo pohromu, ale zvláště jsou hrozné ty, které jsou vyvolány s falešnou a rouhavou výmluvou na Boží jméno, jak papež František – a dříve jeho předchůdci – mnohokrát odsoudil. V uplynulých týdnech se takto stala zvlášť dramatickou situace křesťanů a ostatních náboženských komunit v Iráku, také v Sýrii, v Nigérii a na

dalších místech. Tváří v tvář
zvěrstvům, která doléhají na tyto
naše bratry a sestry, získává novou
aktuálnost úvaha svatého Otce při
jedné z jeho homilií v kapli Domu sv.
Marty: **Dnes je více svědků, více
mučedníků než bylo v církvi
prvních století. A při této mši, v
liturgickém slavení památky
našich slavných předků tady v
Římě, pamatujme také na naše
bratry, kteří jsou pronásledováni,
trpí a svojí krví umožňují růst
mnoha maličkým rodícím se
církvím. Modleme se za ně a také
za sebe .**

V měsíci jeho blahořečení prosme
dona Álvara za mír ve světě a zvláště
za útěchu pro tyto křesťany a tolik
dalších lidí dobré vůle, kteří jsou
napadáni pro to, v co věří. On v
mládí zakusil pronásledování z
náboženských důvodů a čelil
možnosti mučednictví s naprostou
připraveností je přijmout, pokud to

po něm Pán bude žádat, když během prvních měsíců španělské občanské války při jedné prohlídce u něj milicionáři v kapse našli křížek. V tehdejší době to bylo důvodem k uvěznění a přísnému rozsudku.

Totéž se stalo, když byl ve vězení, kde mu žaláři vyhrožovali dokonce i s pistolí u hlavy. Odevzdal se do Pánových rukou, aniž by se nechal svést k sebemenšímu odklonu od víry a naděje, které živil ve své duši. Jsem si jistý, že tuto naši modlitbu přednese Bohu s velikou účinností. Snad bychom mohli opakovat modlitbu, kterou sv. Josemaría napsal v podobné situaci: **jak hezká modlitba k tomu, abys ji opakoval často, modlitba onoho přítele, který prosil za jednoho kněze uvězněného z nenávisti k náboženství: “Bože můj, potěš ho, protože trpí pronásledování kvůli tobě. Kolik lidí trpí, protože ti slouží!”** .

Zároveň se my svěřme s opravdovou vírou přímluvě těchto soudobých mučedníků. Prosme je také, aby nás z nebe podpořili a pomohli nám být svědky Kristovy lásky v našich rodinách, ve čtvrtích a městech, kde bydlíme, v naší zemi a v celém světě a mezi chudými a nemocnými. Ať všichni křesťané dokážeme tak jako oni být zažehnutými světly v tomto našem světě, který tak potřebuje rozsévače míru a radosti.

Vracím se k bezprostředním přípravám na 27. a 28. září v Madridu a 30. v Římě. Jak nám doporučoval nastávající blahoslavený, «podpořte co nejlépe pokyny, které vám dají, nemnohé, ale nezbytné k dobrému průběhu obřadů a k umožnění duchovního užitku těch, kdo se jich zúčastní. Především, dcery a synové moji – pokračoval – prožívejte tyto dny s velkým nadpřirozeným smyslem,

projevujte při obřadech svou
zbožnost s přirozeností a prostotou» .⁹

Vynasnažme se předat tyto rady všem, kteří – zdálky či zblízka – budou při této slavnosti s námi. Všichni budou mít z toho radost, jestliže účastníci mše svaté při blahořečení a těch, které budou slaveny v následujících dnech jako poděkování, budou odpovídat jednohlasně a s odmlkou na slova celebranta. «A jejich zpěvy – zpěvy vděčnosti Bohu a jásotu – ať se rozezní a dorazí silou lásky až do nebe: *et clamor meus ad te véniat* (Žl 101 [102], 2). Toto má být – uzavíral don Álvaro – ten *jediný křik* (*clamor* – pozn. překl.) – křik vašich modliteb a vašich zpěvů – který bude při liturgických obřadech slyšet (...), prosycený nadpřirozeným smyslem, duchem¹⁰ modlitby a poklidné radosti» .

Zároveň se snažme vložit víc něžnosti do vigilie u Nejsvětější svátosti před prvním pátkem, zesilme *apoštolát svaté zpovědi*, který don Álvaro tolik miloval, a modlitbu za papeže a jeho úmysly. Včera jsem vysvětil na kněze dva vaše bratry přidružené. Modlete se zvláště za ně a za všechny kněze.

Dělá mi zvláštní radost vám říct, že – spolu s vámi – jsem mohl doprovázet své venezuelské dcery a syny a strávit tam výročí svého kněžského svěcení. Z jejich apoštolské práce vzejdou hojné plody.

Už to nebudu protahovat. Ujišťuji vás, že všichni jste velmi přítomní v mojich modlitbách, zvláště ti z vás, kteří z nejrůznějších důvodů se nebudou moci fyzicky účastnit blahořečení dona Álvara. Jak už jsem vám řekl, všichni budeme velmi spojení v modlitbě a v úmyslech.

Se vší láskou vám žehná a zvlášť na
vás myslí

váš Otec

+ Javier

Torreciudad, 1. září 2014.

1 Don Álvaro, Dopis, 27-IV-1992.

2 Sv. Bernard, *Kázání č. 15 o Písni
písní*, III, č. 6 („Opera Omnia“, ed.
Cister. 1957, I, str. 86).

3 Srv. *Jn* 19, 26-27.

4Sv. Josemaría, Poznámky z
rozjímání, 15-IX-1970 („Mientras nos
hablaba en el camino“, str. 340-341).

5Papež František, Homilie v Soulu,
18-VIII-2014.

6 Sv. Josemaría, Dopis 9-I-1932, č. 38.

7 Papež František, Homilie, 30-
VI-2014.

8Sv. Josemaría, *Výheň*, č. 258.

9 Don Álvaro, *Dopis*, 27-IV-1992.

10 *Tamtéž*.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-
od-prelata-zari-2014/](https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-zari-2014/) (01.04.2026)